

მოციქულის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ყველაზე ხშირად გამოყენებული ვედრება იყო: "ო, აღლაჰ, ჩვენო უფალო! მოგვმადლე ამქვეყნად სიკეთე, საიქიოში სიკეთე და დაგვიცავი ცეცხლის სატანჯველისგან». /აღლაჰუმმა რაბბანაა აათინაა ფიი დუნიაა ჰასანათან ვა ფილ აახირათი ჰასანათან ვა ყინაა 'აზააბა ნნაარ/

გადმოცემულია ანასისგან (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომ მან თქვა: «მოციქულის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ყველაზე ხშირად გამოყენებული ვედრება იყო: "ო, აღლაჰ, ჩვენო უფალო! მოგვმადლე ამქვეყნად სიკეთე, საიქიოში სიკეთე და დაგვიცავი ცეცხლის სატანჯველისგან». /აღლაჰუმმა რაბბანაა აათინაა ფიი დუნიაა ჰასანათან ვა ფილ აახირათი ჰასანათან ვა ყინაა 'აზააბა ნნაარ/

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ხშირად მიმართავდა აღლაჰს მოკლე, მაგრამ ყოვლისმომცველი ვედრებებით, მათ შორის: "ო, აღლაჰ, ჩვენო უფალო! მოგვმადლე ამქვეყნად სიკეთე, საიქიოში სიკეთე და დაგვიცავი ცეცხლის სატანჯველისგან". ეს დუა მოიცავს ამქვეყნიური სიკეთეების თხოვნას, როგორცაა ჰალალი და უხვი სარჩო, მორწმუნე მეუღლე, შვილი, რომელიც გულს ახარებს, სიმშვიდე, სასარგებლო ცოდნა, კეთილი საქმე და სხვა სასურველი და ნებადართული მოთხოვნები. ასევე მოიცავს საიქიოს სიკეთეებს, მათ შორისაა სასჯელებისგან დაცვა საფლავეში, შეკრების ადგილზე და ცეცხლში, აღლაჰის კმაყოფილების მიღწევა, მუდმივ ნეტარებაში გამარჯვება და შემწყალებელ ღმერთთან სიახლოვე.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/5502>

